

Ramon Moreno publica 'Pau Riba en 20 cançons', on el reivindica com a lletrista

Pau Riba, en lletra pròpia

Xavier Castellón
FIGUERES

"Pau Riba és el més proper a un estrella del rock que hem tingut mai a Catalunya." Ho diu amb coneixement de causa l'editor i escriptor Ramon Moreno (Torroella de Montgrí), autor del llibre *Pau Riba en 20 cançons*, que ha publicat recentment l'editorial figuerenca Cal·lígraf. Després de *Diccionari de los Beatles* (1998) i *La volta al rock a 33 revolucions* (Cal·lígraf, 2016), Moreno va afrontar la titànica tasca d'intentar sintetitzar l'essència de l'indomable Pau Riba "a través de la poètica" de vint de les seves cançons, que en realitat són vint-i-una, perquè en aquest llibre, com en alguns discos, hi ha també una *bonus track*. El llibre, que reconstrueix la trajectòria vital i artística de Riba a partir de les cançons –seleccionades per gent propera a ell i, en algun cas, per ell mateix– i de les "llargues, llarguíssimes converses" que van mantenir amb Moreno, ha coincidit més o menys en el temps amb la celebració dels setanta anys del músic, nascut el 7 d'agost del 1948, i també amb el mig segle de les seves primeres

Pau Riba, en la il·lustració de la portada ■ DANI TORRENT

gravacions, començant per *Taxista* (1967) i arribant l'any següent a la immortal *Noia de porcellana*, convertida després en peça emblemàtica de la seva primera gran obra mes-

tra, l'àlbum *Dioptria I* (1970). *Taxista*, seleccionada per Pascal Comelade, obre el repertori del llibre, i *Noia de porcellana* –la *bonus track*– ha estat triada per l'escriptor Jau-

me Torrent, també editor de Cal·lígraf, entre altres coses perquè ningú més l'havia escollit i no s'hauria entès la seva absència en el llibre. Enric Casasses, Iván Telefunken, Lluïl Riba, Roger Fortea, Hara Kraan, Joan Soler Mieres, Maria Tobias i Memi March també han participat en aquesta tria en la qual les apostes del mateix Pau Riba són dues cançons: *Pas de joglaria*, del disc *Amarga crisi* (1981), i *El narcís*, de *Transnarcís* (1986). Les cançons, en ordre cronològic, funcionen com capítols d'una biografia encara oberta, cadascun dels quals està introduït per la lletra íntegra del tema triat.

Alguna conclusió de l'autor després d'haver aprofundit en aquest personatge únic? "Encara que no ho sembli, Riba és molt metòdic i, com a lletrista, és un gran treballador de la llengua. I és molt

"Riba és molt metòdic, un gran treballador de la llengua i un creador molt autocrític"

autocrític: en la seva obra sempre hi veu més errors que no pas encerts", afirma Moreno, que també destaca de Riba el fet que "no s'ha repetit mai al llarg de la seva obra" i, tot i que de vegades se l'ha connectat més amb la cançó d'autor, "té una dimensió rockera impressionant". Probablement, sí, és la nostra gran estrella del rock: una estrella fulgurant, única i irreplicable. ■

Oriol Rodríguez, entre Jordi Gimbernat i Pau Marquès, dijous passat a la Casa de Cultura ■ x.c.

Rock parlat en català

Oriol Rodríguez va presentar 'Tocats de l'ala: història oral del rock català' a Girona

X. Castellón
GIRONA

El periodista Oriol Rodríguez (Barcelona, 1976) va presentar, dijous, el seu llibre *Tocats de l'ala: història oral del rock català* (Editorial Contra) a la Casa de Cultura de Girona, en un acte organitzat per la Llibreria 22. Rodríguez hi va mantenir una conversa amb dos dels molts protagonistes del llibre: Pau Marquès i Jordi Gimbernat, els dos guitarristes del grup gironí Umpah-Pah (1989-1996).

L'autor, que és responsable de la secció de música del suplement *Què fem?* de *La Vanguardia*, ha fet unes 60 entrevistes sobre tot a músics de l'escena del rock català nascuda a finals dels anys vuitanta i consolidada en la primera

meitat dels noranta, però també a gestors culturals, propietaris de discogràfiques, productors i periodistes que van contribuir també a l'expansió del fenomen. Components de grups com ara Sopa de Cabra, Sangtraït, Sau, Els Pets, Lax'n'Busto, Ja T'ho Diré, Gossos, Kitsch, N'Gai N'Gai, Duble Buble, Glaucs, Brams, Bars i Matamala –significativament, l'únic grup de la ciutat de Barcelona– parlen dels seus precedents i inicis musicals i de com van evolucionar les seves carreres, per crear entre tots una història apassionant en què no falten polèmiques, moments històrics com ara el cèlebre concert del Palau Sant Jordi –el primer a què va assistir Rodríguez– i també tragèdies. El llibre té una estructura semblant a la d'altres llibres de la mateixa editorial com ara *Nuestro grupo podría ser tu vida* i *Pequeño circo*. ■

Puig Giralt

Magatzems
Puig Giralt
desitja molt
Bon Nadal a clients i amic

CONFECCIÓ HOME-DONA TÈXTIL DE LA LLAR

Pujada del Castell, 29-31 FIGUERES Tel. 972 504 370